

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29098/2023
07.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Зорана Хацића, председника већа, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Алишић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Стојановић, адвокат из ..., ради измене одлуке о одржавању личног контакта, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж2 24/18 од 31.10.2018. године, у седници одржаној 07.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж2 24/18 од 31.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П2 89/18 од 28.05.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и измењен начин одржавања личног контакта малолетне ВВ из ... и туженог са боравиштем у ..., на начин утврђен ставом првим изреке првостепене пресуде (став први изреке). Одлучено је да се обавезује тужени да тужиљи исплати трошкове парничног поступка у износу од 36.750,00 динара (став други изреке).

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Гж2 24/18 од 31.10.2018. године, усвојена је жалба туженог и решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П2 89/18 од 28.05.2018. године преиначено тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка (став први изреке). Одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке).

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 403. став 1. и 2. и члана 208. Породичног закона, а из разлога прописаних одредбом члана 407. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и другим случајевима прописаним у овом Закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужиље изјављена против ове врсте одлуке која представља споредно тражење, није дозвољена. У поступку по ревизији изјављеној против решења о трошковима поступка, не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. На одлуку о дозвољености ревизије против решења о трошковима поступка не утиче ни то што су трошкови настали у поступку у вези са породичним односима.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Зоран Хацић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**